LIBERTYN

maand
blad
van
de

humanistische
jongeren
gemeenschap

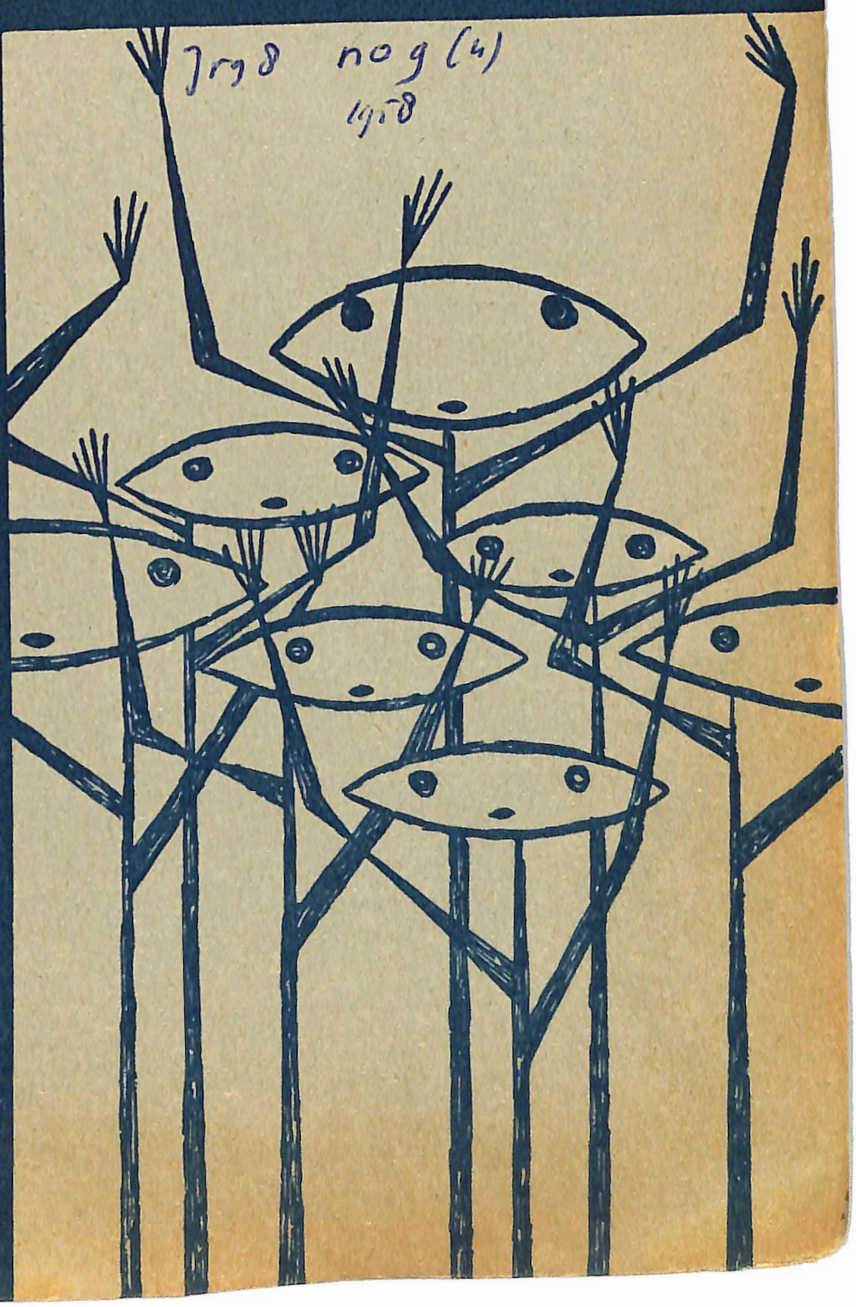

Jrg 8 nog (4)
1958

abonnement:
leden h.j.g. gratis
niet leden: f 2.--
per jaar

★

losse nummers:
f 0.25

★

postgiro 584802
t.n.v.
penningm. esse
humanistische
jongeren-
gemeenschap
te Hardinxveld

★

advertentie-
tarief
op aanvraag

Leest: DE VRIJDENKER

Weekblad ter verbreiding van de Vrije Gedachte.

Uitgave van Vrijdenkers Vereniging „De Dageraad" te Amsterdam.
Verschijnt wekelijks.
Abonnementsprijs: *f* 2,50 per kwartaal.

BELANGRIJK.

Voor leden van jongerenorganisaties stelt de afdeling Amsterdam van de Vrijdenkers Vereniging „De Dageraad" een beperkt aantal jaar-abonnementen tegen sterk gereduceerde prijs beschikbaar, nl. *f* 1,50 per half jaar bij vooruitbetaling.

Op te geven bij:
A. L. Meintser, Oude Waal 17, Amsterdam-C., Tel. 34016.

LIBERTYN

Landelijk maandblad
van de Humanistische
Jongeren Gemeenschap
in N e d e r l a n d

Voorlopige redactie

P h i a B a r u c h
Machiel W. Verduijn

Voorlopig red.secr:

Machiel W. Verduijn
Marathonweg 71 huis
A m s t e r d a m -Z

Administratrice:

Tine Bouterse
Kijkduinstraat 58 -3
A m s t e r d a m

8e jaargang-nummer 9
eind juni 1958

Uit de i n h o u d :

Dood of levend
Loosdrechtse plassen
F i n a n c i ë n
D u i t s l a n d
Parijs in de morgen
Humanistisch Verbond
Een brug en nog wat
Gem.raad-vergadering
R e a c t i e s

Een redacteur ging heen....

Deze kop zou boven een artikeltje kunnen staan, dat melding maakt van datgene wat is te vatten onder de laatste levensverrichtingen van de mens, maar ditmaal geldt het toch een verheugender gebeurtenis.

Johan Hardick zal zich in maatschappelijk opzicht kunnen verbeteren en hiervoor moest het H.J.G.-werk wijken.

Mede namens het hoofdbestuur wensen wij je veel succes bij het opbouwen van je carrière en danken we je voor het vele en omvangrijke werk (slechts de ingewijden kunnen weten hoeveel dat is) dat je voor de H.J.G. hebt gedaan en in het bijzonder voor de Libertijn. Het is in de H.J.G. nu eenmaal een goede gewoonte veel kritiek te oefenen en ook jou is dit niet gespaard gebleven. Desondanks hopen we, en we weten het, want het bewijs wordt reeds in deze Libertijn geleverd, dat je in de toekomst als je misschien weer wat meer tijd zult hebben, de H.J.G. en het Verbond niet zult zijn vergeten.

De voorlopige
redactie

DOOD OF LEVEND.

Het misselijke, huilerige stukje van JHH, getiteld "In Memoriam", heeft me met verbazing vervuld. Bij het begin schieten de tranen je in de ogen, tot je in de gaten krijgt dat het over de H.J.G. gaat en inderdaad, toen werd ik vervuld van een plezierige verbazing, overgaande in kwaadheid. Want kwaad werd ik, het is gewoon een foutieve voorlichting over de H.J.G.
"Je was nog zo jong", schrijft JHH. Ik mag wel zeggen: "Je bent nog zo jong" (de H.J.G. uiteraard, niet JHH), want voor mij is de H.J.G. beslist niet heengegaan. Laten we het stukje eens wat nader beschouwen.
Met een schat aan beeldspraken schildert JHH ons het ontstaan en de eerste groeistuipjes van de H.J.G. Maar we zien dat ze al spoedig een behandelend geneesheer nodig heeft, om in de stijl van JHH te blijven. Dan wordt de H.J.G. wat serieuser en minder principieel en als bijzonderheid wordt Will aangehaald, die nog wel Piet Paaltjens reciteert met massaal geluid, alsof we tegenwoordig geen massale geluiden meer horen. Maar ja, JHH woonde het feestcongres ook niet bij. Laten we echter verder gaan met de geschiedenis.
De gespecialiseerde Dr. Bosselaar stelt met zijn helpers een leefregel op voor de komende jaren, dat is dus kennelijk wel nodig. En zoals de meeste gewone mensen de arts als een onfeilbare persoon zien, zo gelooft ook JHH dat de leefregel aboluut juist was. En ik zal de laatste zijn om op deze plaats iets kwaads over het Werkplan te zeggen.
Zo gaat dan het H.B. '57-'58 aan het werk, met leefregel en dieet gewapend. En nu zegt JHH (ik zou van de middelste letter bijna een andere willen maken), dat de medische staf alles verwaarloost en zelfs het tegendeel van de voorschriften gaat doen. Maar JHH vergeet de snelle vooruitgang van de medische wetenschap en ook dat een medicus zich aan moet passen aan de omstandigheid van de patient. En het is daarom, dat alle leden van de staf het hele land afreizen om aan de beste medicijnen te komen en deze aan alle organen, die samen het lichaam H.J.G. vormen, toe te dienen. Maar voor een goede genezing heeft men de medewerking van het orgaan

nodig (deze vergelijking gaat mank, maar het drukt misschien uit wat ik bedoel) en daar ontbrak het nog wel eens aan. Een medicijn in een flesje naast een ziekbed helpt niets, het moet ingenomen en verwerkt worden. En dat is het nu waar het om draait en wat JHH het vorige H.B. verwijt, maar welk verwijt geredigeerd moet worden naar de leden van de H.J.G., die nog zo vaak als de meeste mensen de arts zien als een vervelende figuur, die je vieze drankjes geeft om je te pesten en vergeten dat hij het altijd voor je bestwil doet.
Enfin, JHH vindt de H.J.G. na een jaar op sterven na dood terug, helemaal apathisch. Ach ja, ik zei het al, JHH kwam alleen naar de A.V. om daar de verzamelde menigte te vervelen met het uitpluizen van vlooigheden, het klieren over futiliteiten die niets te maken hadden met de grote lijn. Het was geen wonder, dat men er nauwelijks op reageerde, de meeste mensen interesseren zich niet zo voor grafiekjes en tabelletjes, als JHH. En toen iedereen geheel uitgeput was van de vermoeiende uiteenzettingen van JHH, toen ging deze weg en dacht dat deze stemming typerend was voor de H.J.G. Was hij maar gebleven, dan had hij dat stukje niet geschreven. Want op het feestcongres kwam wel heel duidelijk uit, dat de H.J.G. nog springlevend is, al heeft ze zich misschien wat anders ontwikkeld dan bepaalde mensen verwachtten en graag hadden gezien.
Ik heb dit antistuk ook alleen geschreven om vooral aan nieuwe leden en belangstellenden te zeggen, dat de H.J.G. niet dood is. We hebben jullie echter nodig om haar levend te houden. Aan teleurgestelde kankeraars van boven de 30 hebben we niets. De bittere pillen, die zij ons trachten te doen innemen, dát zijn nu de medicijnen, die je naast je neer mag leggen.

Marijke van Straten.

: + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : +

Annegien Kok zoekt iemand, die haar wil helpen verhuizen. Zij heeft behoefte aan iemand, die een Volkswagenbusje of Stationcar wil huren en het transport op zich wil nemen van haar inboedel. Gegadigden verzoeke te schrijven aan: A. Kok, Larixlaan 17, Oud-Loosdrecht.

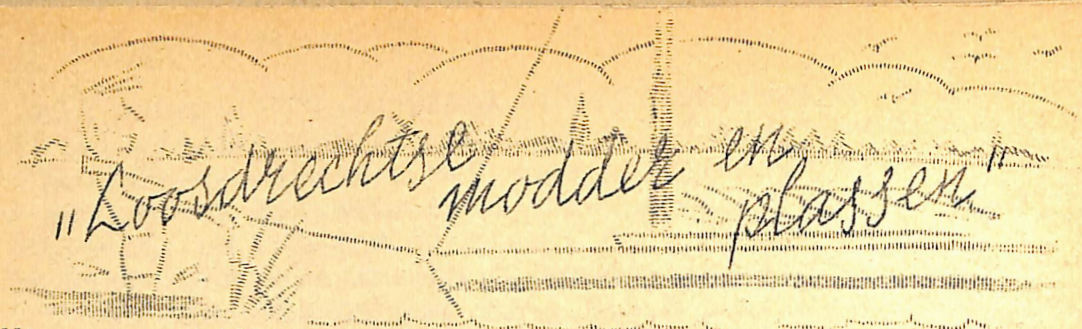

Wie nog nooit een stuk moeras heeft gezien, raad ik beslist aan eens een kijkje te gaan nemen in Loosdrecht. Op die bewuste moerassige plaats hebben tijdens de pinksterdagen enkele tenten gestaan die werden bewoond door een zeer vreemd volk, namelijk de Humanistische Jongeren Gemeenschap.
Als jullie nog niet weten wat dit betekent: wel, dat zijn jonge mensen die trachten "humaan"te zijn. (Op ons traditionele pinksterkamp wel bewezen). Ik vertel dit alleen maar, om jullie alle moeilijkheden te besparen die mij zijn overkomen toen ik de H.J.G. in Loosdrecht zocht. (Waar blijven de convocaties?) Doordat ik niet wist waar de H.J.G. zijn intrek had genomen, was ik op een gegeven moment verplicht zo maar een jachthaven binnen te stappen. Door griezelige gangetjes en schommelende steigertjes liep ik plotseling tegen een zeer gezette man op, die mij stomverwonderd vroeg wat ik daar deed.
"Ik zoek de H.J.G., mijnheer".
"Wat is H.J.G.", zei de dikke man.
"Wel", zei ik heel vriendelijk en opgetogen, "een jongeren gemeenschap op humanistische grondslag."
"Zo, zo", zei de man bedenkelijk en krabde op zijn hoofd, "bedoelt u soms.... eh.....eh.... een christelijke jongerengemeenschap?"
Ik vond het wel de moeite waard dit even te vertellen. Maar goed, in dit moeras vertoefde de H.J.G. Ik geloof wel dat wij ons hebben geamuseerd, al is het dan niet zo gelopen als enkelen van ons hadden verwacht. Toen iedereen om ongeveer 6 uur zaterdagmiddag aanwezig was, zijn we onze magen gaan vullen, waar we geruime tijd mee bezig zijn geweest. Nadat dit was gebeurd, konden we ons voorbereiden op een gezellige avond in de jachthaven "Het Vogelnest" en georganiseerd door de afdeling Hilversum, waarbij het cabaret werd afgewisseld door modern en volks-dansen. Omdat wij de volgende dag erg vroeg op

moesten, zijn we die avond bijtijds naar bed gegaan, al was het toch nog twaalf uur geworden. (H.J.G. eigen, laat komen en laat weggaan).
Voor de schippers was het de volgende ochtend al vroeg dag want om vijf uur moesten de stakkers klaar staan om de boten te gaan halen vanaf de jachthaven "Ottenhome". Wat een heerlijk idee als je je dan nog eens even kunt omdraaien. Maar lang heeft dit luieren niet geduurd, want na korte tijd kwam Leo Geleijnse de tent binnen sluipen om ons mede te delen dat we moesten opstaan. Wat heeft die Leo een lef hè? We stonden allemaal kant en klaar om negen uur op de steiger om te gaan admiraalzeilen. Maar hoe zielig was het dat door een groot misverstand "strostokje" op de "kade" moest achterblijven en pas om elf uur kon afvaren.
Goed, we gingen admiraalzeilen, maar waar bleef het geluid van de toeter van Karel Zeegers? Toch was het fijn zeilen. Al spoedig lag de vloot echter uit elkaar en vertoonden zeilers en niet-zeilers hun kunsten met fokke- en grote schoot.
Ik neem aan dat deze dag naar beste wensen is verlopen. Dat we de hele dag op het water waren geweest, bleek wel hieruit dat we na het zeilen praktisch geen been meer konden verzetten. Toch hebben we na een bijzonder voedzame maaltijd maar weer de moed gevonden om de boten terug te brengen. Helaas was er geen zuchtje wind meer op de plassen, dus was het peddelen geblazen. Maar zoals altijd waren er mensen die rustig de peddels naast zich neer konden leggen. Een marine-motorboot werd namelijk verleid door de sex-appeal die uitblonk in een van de zeilboten. De persoon in kwestie werd beloond. Maar gelukkig kwam al gauw de jachthavenbaas de overige peddelaars halen, zodat na korte tijd een lange "slang" de jachthaven kon overvallen.

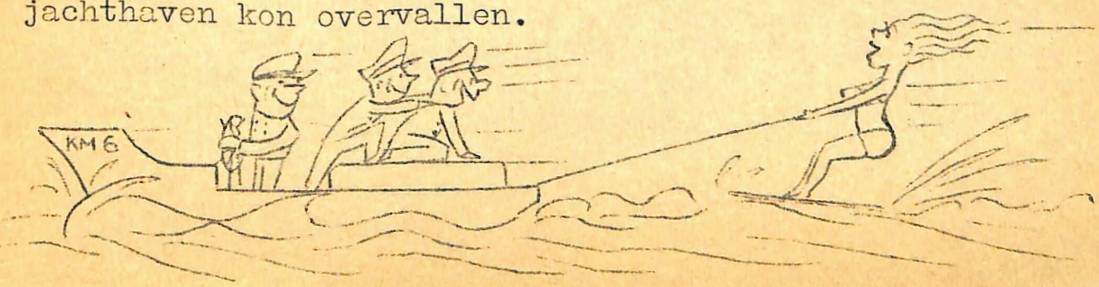

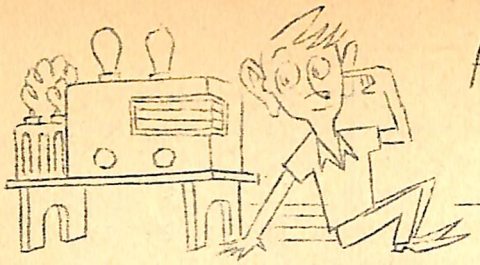

H.J.G., een versterker en PING PING

Als we in onze Libertijn over financiële aangelegenheden gaan spreken, moet er wel iets aan de hand zijn, want laten we eerlijk zijn, het is nu niet zo leuk om zelfs tot in dit blad achtervolgd te worden door zakelijke artikelen in de trant van de bestedingsbeperking.
Toch wagen we het er op hier iets te vertellen over de financiële positie van de H.J.G. Zoals velen weten werd er van de begroting voor 1958 een bedrag van f. 175,- afgetrokken om haar sluitend te maken. Posten als Interne Versterking en Propaganda werden elk met f.25,- verlaagd. D.w.z. als er verder niets gebeurt, dan zullen we onze activiteiten op die gebieden moeten verminderen. Met ons allen moeten we er echter voor zorgen, dat er wel iets gebeurt en dat kan ook, want als h.j.g.-ers kunnen helpen, doen ze dat ook.
Dit bleek wel op de jongste A.V. toen een versterker van een van onze leden er het zwijgen toe deed, aangezien er een lamp kapot was. Spontaan werd er een inzameling gehouden en in 10 minuten tijds was er voldoende geld voor een nieuwe lamp en thans versterkt de versterker het ge-

+ : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + :

De volgende morgen.....uitslapen. Is dat ooit eerder op een H.J.G.-weekend voorgekomen?
Het was dan ook kwart voor twaalf voordat Enno Hommes zijn inleiding over "democratie" kon gaan houden. Jammer genoeg is dit wat anders gelopen dan de bedoeling was.
We wilden namelijk over bovengenoemd onderwerp nog een discussie houden, maar door het slechte weer en door het in-en-uitlopen van vreemde zeilers hebben wij deze discussie maar niet voortgezet.
Tot slot van dit weekend hebben we nog een gezellige wandeling gemaakt.

Hans Noort.

luid als nooit tevoren.
In zekere zin zit er symboliek in deze historie, want kunnen we de H.J.G. niet een beetje met deze versterker vergelijken? Er is nu bij de H.J.G. een lamp stuk (verlaagde begroting) en allerlei mensen kunnen als gevolg daarvan ons geluid (propaganda enz.) niet meer horen.
In de hoop, dat velen in deze voor de H.J.G. zo onplezierige situatie zullen willen helpen, hebben we nu een V E R S T E R K I N G S F O N D S gesticht, dat nog dit jaar de f.175,- wil halen. We hebben de gemeenschapsbesturen gevraagd eens per maand een collecte te houden op een bijeenkomst en we zijn ervan overtuigd, dat dit een goed resultaat zal opleveren, want we kunnen immers de H.J.G. niet in de steek laten!
Verscheidenen van ons betalen de lage H.J.G.-contributie, terwijl ze als ze alleen lid van het H.V. waren, aanzienlijk meer zouden moeten betalen. Misschien kunnen we van hen een "aanvulling" op de contributie verwachten, die het versterkingsfonds ten goede komt. Ook zou het fonds kunnen profiteren van het onverwachte extraatje, dat we allen wel eens krijgen. Ons Versterkingsfonds zal een van de bewijzen moeten zijn dat de H.J.G. niet dood, maar springlevend is.
Bijdragen van leden, oud-leden, abonnees op de Libertijn en anderen die de H.J.G. een lang en gezond leven wensen kunnen aan de gemeenschapspenningmeesters worden overhandigd of worden gestort op girorekening 584802 t.n.v. de Penhingmeesteresse H.J.G., Hardinxvel-Giessendam, onder vermelding van "V e r s t e r k i n g s f o n d s".

: + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + :

Het ZOMERKAMP VAN DE H.J.G.
wordt gehouden van 3 tot 10 augustus te Bévercé nabij Malmédy in België. Wie interesse heeft en geen folder ontving, moet zich ten spoedigste in verbinding stellen met Tiny van Opijnen-Hoorn
V nusstraat 108,
H en g e l o -O.

DUITSLANDS GROTE TREK

De laatste wereldoorlog is voor de samenstellers van binnen- en buitenlandse tijdschriften steeds weer een bron geweest, waaruit allerlei verhalen vielen te putten. Over scherpzinnige duitbootkapiteins die heldenstukjes uithaalden, opgesmukte verhalen over het verzet, gruwelgeschiedenissen en meer van dat fraais. En u kunt rustig aannemen, dat deze bron nog bij lange na niet is opgedroogd....
En toen opeens... Hee! Dat zei men waarschijnlijk op de redactie van het Westduitse tijdschrift "Neue Illustrierte" (een blad dat als regel fel afgeeft op Hitler c.s.) Men kwam namelijk tot de ontdekking, dat het na alle drukte rondom bovenvermelde illustere figuren, tot ook eens tijd werd iets te schrijven over de gewone mensen. Het lijdende volksdeel. En zo verscheen in het nummer van 7 juni het eerste deel van een relaas, getiteld "de onopgesmukte documentaire over de vlucht en de verdrijving van 14 miljoen Duitsers".
Nu moet u dat "onopgesmukt, zonder haat, zonder ressentiment" maar met een korrel zout nemen. Maar toch: het blijft een ontstellend relaas. Het verhaalt, hoe Hitler's waanzinnige oorlogsstrategie, doch niet minder de koehandel tussen de oostelijke en westelijke geallieerden voor de zoveelste keer in de geschiedenis Duitsland en Polen gingen"opdelen".
Wanneer men als Nederlander al vol afschuw denkt aan het beruchte Duitse plan om de Nederlandse bevolking te verplaatsen in de richting van Polen etc., dan zal het toch niet moeilijk vallen zich de gemoedstoestand in te denken van al die miljoenen Duitsers. Verdreven uit Oost-Pruisen, Danzig, Duitsland ten Oosten van de Oder-Neisse-grens (thans Pools gebied), de Sudeten, Hongarije etc.
Schuldig of onschuldig aan het nazisme, dit is een gebeurtenis die zwaarder telt, dan menig zeer zware straf. Zal men een dergelijke belevenis ooit vergeten? Ik betwijfel het. De vluchtelingenwijken in de Westduitse steden, waar de vluchtelingen wonen in de Bres-

lauer Strasse, Oppelner Strasse, zullen de herinnering levend houden. Daarbij mag niet worden vergeten dat de acclimatisering met de Westduitse bevolking ook niet altijd soepel verloopt. Nijd en afgunst ten opzichte van de vluchtelingen die door de Bondsregering worden "voorgetrokken" maken de verhouding er niet bepaald gemakkelijker op. In Westduitsland is het een heel goede "mop" het verhaal verder te vertellen van een vluchteling die een boerderij had met 10 morgen grond. - Hij zal 10 morgen wind bedoelen, grinnikt de Westduitser... Al met al is het verhaal over Duitslands "grote trek" een tragedie, waarvoor koehandel tussen de naties, ellende en volksmisleiding elkaar verdringen om de hoofdrol te mogen spelen.

JHC

: + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : +

Het RAPPORT RASSENPROBLEMEN
is bij het H.V. verschenen. Voor belangstellenden is een exemplaar verkrijgbaar voor f.0,25 bij het Centraal Bureau, Oudegracht 152, Utrecht. De Libertijnredactie hoopt in een van de volgende nummers op dit rapport terug te komen.

: + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : +

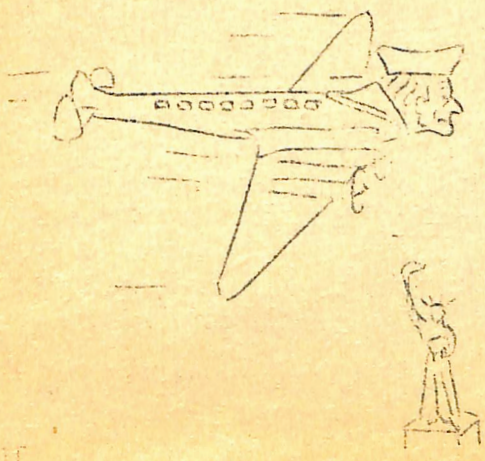

Naar wij van officiële zijde hebben vernomen, heeft Dr.J.P. van Praag, voorzitter van het Humanistisch Verbond, in zijn functie van voorzitter van de Internationale Humanistische en Ethische Unie, een reis naar de Verenigde Staten gemaakt. We konden geen bevestiging krijgen op de vraag of Dr.van Praag de reis heeft gemaakt met een van de nieuwste K.L.M.-aanwinsten, het vliegtuig "Desiderius Erasmus"

Parijs in de morgen

We zaten op een terrasje en bestelden koffie. Een politie-agent stond over de Seinekade heen te kijken, met een air alsof hij gevaarlijke misdadigers op het spoor was gekomen. Er was beneden echter niets te zien dan een volkomen onschadelijk individu met een kinderwagen.
We keken naar de mensen, die zich langs ons haastten. Niemand liep rustig. Iedereen repte zich voort alsof er ontzettend veel te verliezen was deze morgen, wanneer je niet de eerste van de rij zou zijn in het Métro-station. Kinderen, huismoeders, zakenmensen en arbeiders, gingen haastig voort. Slanke Parisiennes met onnavolgbare élégance en dikke mannen met actetassen, die ernstig mee trachtten te huppelen in de stroom.
We zaten verbaasd te kijken.
Zelfs vreemde figuren in zwarte kleren en met wandelstokken, die je eigenlijk op het een of andere bankje zou wanen met onverschillige tegenzin tegen het leven, zelfs deze figuren schenen ergens naar toe op weg te zijn.
We begrepen het niet.
We waren erg verbaasd en uit de kellner werden we totaal geen wijs. Hij begroef ons onder een stortvloed van woorden en gebaren.
We waren zeker Engelsen?
Nee? Hollanders? Wacht eens even, dan zou hij even de Hollandse radio voor ons opzetten. "Ja, Holland... Dat land v van de watersnood....Ja..." Druk redenerend liep hij naar binnen en kwam even later met een trotse glimlach naar ons naar buiten om een nieuwaangekomen heer te bedienen, toen ons dansmuziek uit Kopenhagen om de oren golfde.
We keken weer naar de doelgerichtheid om ons heen. We bleven de jachtende mensen volgen en plotseling bij de tweede espresso doorgrondden we het geheim.
Er kwam weer een haastige jongeman voorbij. Hij had een mooie roestbruine baard en wat gewichtige papieren onder zijn arm.
Hij liep niet, nee, hij beende in grote mate en met wapperende baard, voorbij.

Hij had een gezicht, alsof hij de dokter bij een ernstige zieke ging halen.
Geïmponeerd door de baard en de gang keken we hem na.
Hij rende naar de hoek, stak levensgevaarlijk over, en begaf zich aldaar met grote passen en strak gelaat naar de hoek.
Daarna liep hij op die hoek driemaal vastberaden, maar volkomen nutteloos, een ronde. Vervolgens draaide hij zich doelbewust om en keerde op even opzienbarende wijze als hij gekomen was, met wapperende baard, terug.
Nu was er geen twijfel meer mogelijk.
Dit WAS Parijs, Parijs in de morgen.
Alleen een straatveger trok zich er niets van aan.
Gedurende twee uur deed hij volkomen niets. Hij leunde wat op zijn bezem en rookte slechts af en toe een sigaret.
Hij stond daar maar wat te leunen en te roken. Misschien veegde hij niet, omdat hij dacht, dat de straat toch zo weer vuil zou zijn.
Of misschien kwam het eenvoudig niet bij hem op om te werken, want alles, tot zelfs lui-zijn toe gebeurt in Frankrijk met allure!

Phia Baruch.

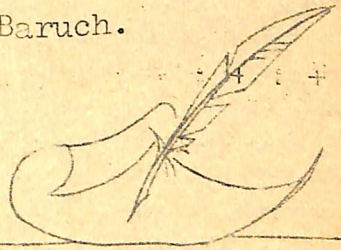

INTERNATIONAAL CORRESPONDEREN.

We maken onze lezers erop attent dat via de IHEU de mogelijkheid bestaat om binnen deze internationale humanistische unie te corresponderen met humanisten in andere landen. Wie belangstelling heeft, kan zich in verbinding stellen met het secretariaat van de IHEU, Oudegracht 152, Utrecht, onder opgave van naam, volledig adres, beroep en geslacht, de talen waarin men wenst te corresponderen, en welke bijzondere wensen er bestaan ook ten opzichte van degene waarmee men in briefwisseling wenst te treden. Men gelieve f. 20-- aan postzegels ter bestrijding van portokosten in te sluiten.

HET CONGRES VAN HET HUMANISTISCH VERBOND.

Op 15 en 16 april werd het jaarlijkse congres te Wageningen gehouden, de plaats waar blijkens het welkomswoord van de burgemeester de meeste intellectuelen (d.w.z. academisch gevormden) per vierkante kilometer wonen.
Het belangrijkste dat op dit congres werd behandeld, was een motie waarin het congres zich achter de resolutie van het International Humanist and Ethical Union-congres van het vorig jaar stelde en die handelde over de dreiging van de ioniserende straling. Uit de openingsspeech van de voorzitter en uit andere uitlatingen mag verwacht worden dat dit onderwerp het komende jaar zeer bijzondere aandacht van het H.V. zal krijgen.')

De H.J.G., die zijn eigen afvaardiging naar dit congres heeft, bracht o.a. de volgende punten, die op onze A.V. aan de orde waren gekomen, naar voren.
1e. Uit het jaarverslag bleek dat het H.B. van het H.V. een andere werkwijze inzake de commissies wil gaan volgen, n.l. het verzamelen van schriftelijke bijdragen van deskundigen die verwerkt worden door een functionaris tot een samenhangend geheel. Men begon hier al mee bij het rapport over kunstmatige inseminatie.
Bij dit rapport zijn nu de nadelen direct aanwijsbaar doordat in de tekst nog als open vragen geopperde mogelijkheden in de conclusies reeds aanvaard werden.
Hier wreekt zich het afwezig zijn van het mondeling overleg, waarbij ook het kritisch onderzoek naar eigen en andermans meningen kan plaats vinden. Wanneer rapporten, die op deze nieuwe wijze zijn samengesteld, met bijvoorbeeld voorbarige of tegenstrijdige conclusies naar de Tweede Kamer worden gestuurd als een bijdrage tot de meningsvorming over een bepaald punt, dan, meende de A.V., zijn we op de verkeerde weg en offeren we kwaliteit voor efficiëntie en dit mag bij de belangrijke zaken waar het hier om gaat niet het geval zijn.
Zoals te verwachten was, deelde het H.B. onze mening niet. Na een daartoe strekkend verzoek van de gemeenschap Amsterdam was het H.B. wel bereid om bij de toepassing van deze werkwijze de draagwijdte en moeilijkheden van het probleem te overwegen en voor ingewikkelde

zaken het normale commissiewerk te handhaven, eventueel met medewerking van de Stichting Socrates.
2e. Sinds de oprichting van het Humanistisch Thuisfront is er tussen het H.V. en het H.T. een taakverdeling (gentlemen agreement) geweest, waarbij het H.V. zich zou onthouden van activiteiten ten aanzien van de militair dienstplichtigen. Hierdoor is de activiteit voor geestelijke verzorging van militair dienstplichtigen bij het Humanistisch Thuisfront terecht gekomen.

Nu onlangs de H.J.G. zich door middel van een gerichte propaganda tot de militairen wilde wenden, bleek zij hierin gedeeltelijk belemmerd te worden door deze afspraak. De H.J.G. verzocht dus het H.V. van het H.V. met het H.T. tot een wijziging van de afspraak te komen. Het H.B. vond daar echter voorshands geen aanleiding toe en liet ons met lege handen gaan.
Tot slot werd op voorstel van de H.J.G. het H.B. met één lid uitgebreid, zodat zonder verkiezing Hans Derksen, de candidaat van de federatie Amsterdam van het H.V., in het H.B. werd opgenomen. In verband met de aan de orde zijnde problemen rond de ioniserende straling lijkt deze moderne fysicus in dit team een welkome aanvulling.
Rest nog te vermelden dat ook de door het H.B. voorgestelde candidaat Jim van Opijnen in het H.B. werd opgenomen.

Henk Bosselaar.

') Ook in de H.J.G., zie elders in dit nummer. (Red.)

: + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : +

HET HOOFDBESTUUR VERHUISDE.
Misschien wel het belangrijkste HB-lid, de eerste secretaresse, is verhuisd. In het vervolg kan men Hannie Eising bereiken op de Amstelveenseweg 205-III, Amsterdam-Zuid. (Dus niet meer de Stadionkade).

THE BRIDGE ON THE RIVER KWAI of de

BRUG der WAANZINNIGEN

MVn

Principieel heb ik altijd geweigerd naar een oorlogsfilm te gaan, maar ditmaal heb ik de verleiding niet kunnen weerstaan naar "The Bridge on the river Kwai" te gaan. Drie uur lang wordt men geconfronteerd met een -filmisch gezien - knap stuk werk. Op een breed doek worden in kleuren ons de lotgevallen verhaald van een compagnie British Soldiers in Japanse krijgsgevangenschap, die een brug moeten bouwen over de rivier de Kwai in het traject van de Birmaspoorweg. Even breed als het doek worden de problemen van de Japanse kampleiding, de engelse officieren en het Britse commando op Ceylon uitgemeten. De Engelse kolonel wordt na veel moeilijkheden met de kampleiding bezeten van de brug, die hij door zijn manschappen wil laten bouwen en die de eeuwen (circa 600 jaar) moet kunnen trotseren. Met de typische soldatensolidariteit komt de brug op tijd klaar en met evenveel kopzorg heeft het Britse commando op Ceylon het weten te plooien dat de brug op het moment dat de eerste trein er overheen rijdt weer in de lucht vliegt. Dit alles uiteraard zoals het in het militairisme behoort, met veel doden en gewonden.

In deze film komen weer eens op duidelijke wijze de problemen naar voren van doden in koelen bloede, het doel heiligt de middelen en met uitschakeling van de mens de verstrekte opdracht als toppunt van belangrijkheid beschouwen en uitvoeren. In de militaire logica volkomen juist, maar tegen elke vorm van menselijkheid in.

Na het zien van deze film is de kardinale vraag "mag ik doden of moet ik mij laten doden" - een in de militaire dienst uit en te na bediscussieerd thema - weer volkomen levend voor me geworden.

De film eindigt terecht met de vrijwel enige overlevende, een krijgsgevangen gemaakte Engelse legerarts, te laten uitroepen "madness, madness, waanzin!". Jammer is, dat niet duidelijk wordt of hij het opblazen van de brug bedoelt dan wel de totaliteit van de oorlog.

G e m e e n s c h a p s r a a d s v e r g a d e r i n g.

Op 18 mei j.l. vond de eerste gemeenschapsraadsvergadering onder het nieuwe hoofdbestuur plaats, met als belangrijkste agendapunten een nabespreking van de Algemene Vergadering en een discussie over een reglementering van de raad.
Uitermate teleurstellend was, dat slechts drie gemeenschapsraadsvertegenwoordigers acte de présence gaven, terwijl van één gemeenschap bericht van verhindering was ontvangen. De uitgebreide gedachtenwisseling over het vastleggen van de positie van de raad in statuten en huishoudelijk reglement is door deze geringe opkomst eigenlijk zinloos geworden en dit was dan ook een argument voor de Amsterdamse opvatting dat met een reglementering gewacht diende te worden tot inderdaad bewezen zou zijn, dat de gemeenschapsraad een levend element is dat bestendiging verdient. Deze opvatting werd echter door de andere afgevaardigden en het hoofdbestuur niet gedeeld en derhalve werd het amendement dat door Amsterdam op het Twentse voorstel was ingediend (zie voor dit laatste de stukken voor de jongste AV) in behandeling genomen en tenslotte, na een diepgaande gedachtenwisseling over de bevoegdheden van de raad, met enige wijzigingen voorlopig als formulering aanvaard. De door Amsterdam gewenste mogelijkheid dat de raad zich in bijzondere gevallen zelf bijeen kan roepen werd door het hoofdbestuur als niet aanvaardbaar beschouwd, enerzijds vanwege de kosten die een extra vergadering met zich mee zou brengen (het ligt in het voornemen tweemaal per jaar te vergaderen), anderzijds - en dit punt liet het hoofdbestuur zeer zwaar wegen - zou door het scheppen van deze mogelijkheid de gemeenschapsraad een college van toezicht inplaats van een college van advies worden.
Bij de nabespreking van de AV werd door Amsterdam een nieuw beleidsadvies ingediend, voor een groot deel gebaseerd op de beleidsresolutie die op de Algemene Vergadering van 1957 is aangenomen. Dit advies werd na een geanimeerde gedachtenwisseling aanvaard.

HM

SPLITSING IN DE R.K. KERK?

De rooms-katholieke kerk heeft haar bijdrage geleverd in de enorme schoolmoeilijkheden waarmee Nederland al sinds de tweede wereldoorlog heeft te kampen.
De Vatikaanse H.congregatie der religieuzen heeft namelijk een instructie uitgevaardigd voor alle rooms-katholieke middelbare scholen ter wereld over het gemeenschappelijk onderwijs van jongens en meisjes. In beginsel wordt dit gemengde onderwijs afgewezen, maar omdat dit principe niet overal in de praktijk zal zijn te verwezenlijken, heeft men een aantal richtlijnen gegeven voor gezamenlijk schoolbezoek. De belangrijkste punten hieruit zijn wel:

jongens en meisjes moeten ieder eigen in(uit)gangen hebben;
gescheiden klassen en bij gemeenschappelijke lessen moeten de meisjes in de ene helft en de jongens in de andre helft van het lokaal zitten;
nimmer tezamen lessen over bepaalde aspecten van de biologie, over het zesde gebod, gymnastiek en spelen.

Dit gelezen hebbende vraagt men zich zo het een en ander af. Bijvoorbeeld, wanneer rooms-katholiek Nederland deze eisen serieus gaat doorvoeren, hoeveel groter wordt dan de huidige nood in schoolgebouwen? Is dit de juiste voorbereiding op een harmonieus gezinsleven met veel kinderen, waarop men toch zo gesteld is?
Getuigt deze hele regeling niet van een puritanisme uit de dagen van weleer en van een volkomen negeren van de verworvenheden van de moderne psychologie en pedagogiek?
Deze - en nog zovele andere - vragen rijzen bij het lezen van dit soort dingen en gaarne zouden wij hierop van rooms-katholieke zijde eens een antwoord horen.

+ : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : + : +

EEN NIEUW HB-LID

In de HB-vergaderingen zal een nieuw geluid klinken bij monde van Ben Ket. Er zijn geen tegencandidaten gesteld, zodat de H.J.G. zich kan verheugen in een tweede voorzitter, die zijn sporen in de H.J.G.-activiteiten reeds lang bezit.

De BUITENWERKCOMMISSIE
van het H.V. organiseerde op 26/27 april een weekend voor kampleiders en hun assistenten in de J.H. "De Grasheuvel" te Amersfoort. In deze commissie hebben leden van het H.V. zitting en afgevaardigden van de S.V.H.G., H.J.B. en H.J.G.
Het doel van dit weekend was: ervaringen uit te wisselen opdat de nieuwe leiders of assistenten zich hierdoor enigszins op hun komende taak konden voorbereiden. Aan het weekend namen ongeveer 30 personen deel waarvan ca. 12 h.j.b.-ers, 1 s.v.h.g.-ster en 4 h.j.g.-ers. Van deze laatsten zullen er 3 een H.V.-kinderkamp (13-16 jarigen) leiden. De stemming was goed en van verschillende deelnemers hebben wij vernomen, dat het gehele weekend zeker praktische resultaten zal hebben.

OXR en CB

: + : + :

In de BOVENSTE PLANK
lazen we: "Ondergetekenden (D.Brilleslijper en J.H.Homburger) verklaren, dat deze gewijzigde resultatenrekening sluitende met een nadelig saldo van f.98.15 en balans met hetzelfde nadelige saldo en een totaaltelling van f.1380.86 met welke stukken de eerste penningmeester zich ten volle kan verenigen en welke mèt dit rapport zullen worden gepubliceerd in de B.P., een juist beeld geven van de financiële gang van zaken in de H.J.G. in 1957 resp. de financiële positie van de H.J.G. per 31/12'57, zodat de eerste penningmeester kan worden gedechargeerd."

: + : + :

De volgende pagina's zijn gewijd aan de reacties op het artikel "In Memoriam" van Jan H.Homburger in de vorige Libertijn.
De redactie betreurt het dat, afgezien van het artikel van Marijke Van Straten voorin deze Libertijn, geen constructiever opmerkingen gemaakt zijn.
De redactie behoudt zich dan ook het recht voor verdere discussie-artikelen hierover te weigeren.

JÉÉÉ HA HA !!
H. J. GEEST

DE BOODSCHAP VAN JHH

(bijzondere correspondentie)

Eindelijk dan heeft de Generaal gesproken. De met zoveel spanning verbeide woorden zijn gepubliceerd. Hij, die zich vorig jaar uit het aktieve politieke leven heeft teruggetrokken, na luide toegejuicht te zijn door de Nationale A.V., om stil te gaan leven, heeft zich nu in een boodschap tot het H.J.G.-volk gericht. Mag het symboliek genoemd worden nu deze verklaring zo kort na Pasen, het feest van de wederopstanding, openbaar gemaakt is?

Het is bekend dat hij zich nog steeds met de politiek bezighield. Regelmatig hield hij voeling met vooraanstaande figuren uit het openbare leven. Thans, nu hij zoals hij zegt, de eerste H.J.G.-republiek heeft zien sterven, heeft hij gemeend te moeten spreken. Wat we uit zijn woorden moeten opmaken? Politieke waarnemers menen er zeer zeker uit te lezen dat, wanneer het volk een beroep op hem zou doen, hij bereid is alles in het werk te stellen om te redden wat er van de republiek te redden valt. Op dit moment echter, aldus de waarnemers, acht hij zijn tijd nog niet gekomen. Welke politiek hij eventueel zou volgen is op dit moment nog niet met zekerheid te zeggen. Over de gevaren die een staatsgreep met zich zou meebrengen lopen de meningen uiteen. De uiterst rechtse H.J.G.-dogmatici roepen om hem, dat is bekend. Anderzijds echter is het niet uitgesloten dat een greep naar de macht een volksfront van jonge H.J.G.-ers in het leven zou roepen. Het wachten is op het verdere verloop.

De generaal heeft zich, na de publikatie van zijn verklaring, teruggetrokken in zijn dorpje Slotermeer-les-deuz deux-Humanismes waar hij voor niemand te spreken is.

Hans Mozes.

Vrienden, àls jullie de mémoires van de Generaal kopen, doe het dan bij M.van Gelderen & Zoon, Hans krijgt er de procenten van!

JHH

DROEF/.....

Ben je wel eens in een ouderwets huis voor oude mannetjes geweest? Doe het niet, ga er niet naar toe. Het ontneemt je geheel en al de lust om oud te worden. Op lange donkergrauwe rijen zitten daar de oude mannetjes krachteloos te wauwelen en te pruttelen. Het geluid dat ze voortbrengen is troosteloos, homogeen en monotoon. Het "toen wij jong waren" wordt er vervoegd in het Fries, het Drents en het Limburgs en op fantasieloze wijze gemengd met het "die jeugd van tegenwoordig". Wie het artikel "In Memoriam" van de hand van J.H.H.(omburger?) in de laatste Libertijn leest, krijgt precies datzelfde meelijwekken weeë gevoel in zijn maag als de hierboven beschreven bezoeker aan het huis voor oude mannetjes.
Een kritische analyse van JHH's artikel en van zijn gedrag in het laatste H.J.G.-jaar nemen iedere verbazing over de overeenkomst van gevoelens geheel weg; we zullen tot de betreurenswaardige conclusie moeten komen, dat JHH het laatste stadium van het verouderingsproces heeft bereikt en dat hij is binnengetreden in het land van de wauwelaars, de zeurders en de pruttelaars en dat op nauwelijks 31-jarige leeftijd!
Het verraderlijke van dat verouderingsproces is, dat het zo geleidelijk gaat en dat het slachtoffer er zelf geheel en al niets van merkt. Eerst begin je te geloven wat anderen zeggen, daarna begin je te geloven wat je zelf zegt, het volgende stadium is dat je niet eens meer weet wat anderen zeggen en het trieste slot is dat je in je eentje wauwelt en pruttelt.
Wij hadden JHH moeten waarschuwen,want wij hadden het kunnen weten. Enkele jaren geleden schreef JHH in zijn bijdrage aan het vijfjarig bestaan van de Libertijn: "Heeft de Libertijn zich niet te veel gericht op wat de H.J.G.-leden wilden? Dit wil zeggen op niets?" Dit is duidelijke taal, dit liegt er niet om. Toen hadden wij het al kunnen weten.
Men mag van ons verwachten, dat we bovenstaande theorie omtrent JHH's psychische gesteldheid met argumenten staven, welnu, hier komen ze:
Uit bovenstaand citaat uit de Libertijn blijkt zonne-

klaar dat JHH al enkele jaren tegen beter kunnen weten in gelooft in wat hij zegt. "De H.J.G.-leden willen niets", dat is ook de strekking van zijn laatste artikel. Als JHH zich de moeite getroost had, behalve op huishoudelijke vergaderingen ook eens op discussieavonden en weekenden te komen, dan had hij kunnen weten dat h.j.g.-ers wel degelijk wat willen en dat er van sprakeloosheid in de H.J.G. geen sprake is. En sprakeloosheid is toch een van de hoofdkenmerken van een lijk. De discussies in de gemeenschappen en op de weekenden stonden dit jaar op een redelijk peil.
Als JHH, Jim van Opijnen en Erik Happé, de drie belangrijkste critici op de laatste A.V. (althans in kwantitatieve zin) de elementaire hoeveelheid fatsoen hadden kunnen opbrengen ook het jubileumcongres bij te wonen, dan hadden ze op de voortreffelijke bonte avond, tijdens de lezingen en op het thé-dansant kunnen merken, dat de H.J.G. springlevend is. JHH was daar niet, hij leutte thee! Heimwee spreekt duidelijk uit zijn geleuter. In plaats van dit in zijn persoon te intereren en uit te groeien tot een volwassen mens, tracht hij dit te verdringen door het laatste H.B. kwalijk te nemen dat het er niet in is geslaagd het verleden, waarin JHH zich zo prettig voelde, te herstellen. JHH is hiermee een gefrustreerd persoon geworden.
Dat de leden van een jongerenorganisatie zich op een gegeven moment niet meer thuis voelen in "hun" vereniging is een normaal en gelukkig verschijnsel. Dat sommigen psychische moeilijkheden ondervinden in dit rijpingsproces komt eveneens veel voor. Dat JHH echter nu al in het stadium is gekomen van beklag over het heden en verheerlijking van het verleden is wel wat erg snel. De H.J.G. zal dit diep betreuren, maar het is prijzenswaardig dat ze zich niet naar een verleden richt, waarmee ze dezelfde sclerotische verschijnselen zou vertonen als JHH ten toon spreidt.

JHH, rust in vrede....

Biny Luyendijk
Enno Hommes

Blijkbaar zijn deze jonkies toch ook niet zó jong meer als ze zelf misschien wel denken; ze hebben n.l. een bril nodig! Hadden ze die gebruikt, dan hadden ze niet naar mijn naam behoeven te raden, zoals ze nu doen als ze schrijven: J.H.H(omburger?). Mijn naam stond nl. even voluit onder het In Memoriam als onder dit dommentaar!
Het lijkt mij overigens niet juist de kolommen van De Libertijn te misbruiken om de leugens in het persoonlijke geschrijf van Biny en Enno aan te tonen. Daarom slechts dit:
Biny was - hoewel eerste secretaresse - niet op de A.V. aanwezig. Zij ontbrak daar om precies dezelfde reden, waarom ik alleen op de A.V. zelf was. Alleen heet Biny's zoon Maarten en de mijne Erik Peter en is Maarten twee dagen ouder. Biny was dus noch op het feest noch op de A.V. Ik zal echter de laatste zijn om hieruit te concluderen, dat zij een elementaire hoeveelheid fatsoen mist. Zij -evenals Enno - mist die echter bepaald wel. Dat zal ieder duidelijk zijn, die het antwoord op mijn In Memoriam van deze beide lectuurplegers vergelijkt met de geestige reactie, die Hans Mozes heeft geschreven.

Jan H.Homburger.

: + : + :

Inderdaad: droef!
==========

In bovenstaande reactie van Biny Luyendijk-Dijkstra en Enno Hommes op het artikel "In memoriam" van Jan H.Homburger, komt ineens een kritiek op mij te voorschijn. Ik zal in mijn antwoord daarop kort zijn: De Libertijn heeft waarlijk wel belangrijker zaken te behandelen. Ik dacht altijd in de H.J.G. de vrijheid te hebben een bijeenkomst al dan niet bij te wonen. Ik vind het dan ook niet nodig mijn weloverwogen redenen waarom ik slechts het A.V.-gedeelte van de paasbijeenkomst bijwoonde, hetgeen tevoren bekend was, hier te vermelden. Of mijn bijdrage aan de A.V. als afgevaardigde slechts in kwantitatieve zin, wat betreft de hoeveelheid dus,

belangrijk was, en niet wat betreft de kwaliteit, is niet aan mij om te beoordelen. Als Biny en Enno enige bescheidenheid kenden, hadden zij, als H.B.-leden die op deze A.V. verantwoording over hun beleid aflegden, zich hierover echter evenmin een oordeel aangematigd.
Om heel andere redenen heeft het artikel van Biny en Enno mij verbaasd en teleurgesteld, en daar wil ik wel op in gaan. Hun artikel is van begin tot eind een persoonlijke aanval op Jan. Als Biny en Enno de opvatting van Jan geargumenteerd hadden willen en kunnen bestrijden, dan hadden zij een artikel geschreven over de huidige H.J.G. Het feit dat zij een persoonlijke aanval op het thans oud-lid Jan H.Homburger nodig hadden lijkt mij kenmerkend, doch ook meelijwekkend.
Een dag vóór de A.V. vertelde Biny mij te vrezen dat Jan als kascontrolecommissielid op de A.V. te persoonlijk en te scherp zou worden jegens de penningmeester, maar zo blij te zijn zeker te weten dat Enno als voorzitter persoonlijke kritiek zeker zou afkappen, omdat hij dergelijke persoonlijke kritiek sfeerbedervend, kortom onfatsoenlijk vindt. Biny heeft zich deze zorgen voor niets gemaakt.
Maar als ik dan nu het artikel van Enno en Biny lees, krijg ik alleen maar meer medelijden met hen.
Het meest droeve, vooral voor henzelf, vind ik echter het feit dat Biny en Enno niet blijken te begrijpen hoe belangrijk een zo goed mogelijke handhaving van de verenigingsdemocratie is. Zij schijnen voor de H.J.G. een feest belangrijker te vinden dan een Algemene Vergadering, als H.B.-leden werkten zij er aan mee dat de A.V., doordat deze gekoppeld was aan het jubelfeest, voor velen te duur was om bij te wonen, Enno zelf verklaarde tijdens het feest dat zijn uiterlijk serieuze openingsspeech van de A.V. slechts poppenkast was geweest, enz.
Hans Mozes zal het met mij eens zijn dat in Frankrijk soortgelijke houdingen, die de democratie in discrediet brachten, de weg vrij maakten voor generaals. Generaals echter, die niet zoals Jan een krantenartikel schreven, - en persvrijheid is een uitermate democratisch iets - doch die de macht in handen namen.
En was het niet zo op de A.V., dat Enno de vergadering suggereerde dat het jaarverslag van één zijner mede-H.B.-

leden afgekeurd was, terwijl de Amsterdamse afvaardiging toen moest bewerkstelligen dat ook dit verslag in stemming werd gebracht: een democratische handeling waarop Enno's mede-H.B.-lid uiteraard recht had.
Als ik niet zo'n medelijden had met de klaarblijkelijke domheid van Biny en Enno zou ik willen vragen: wie spreekt er over elementair fatsoen?
Eén goede raad zou ik Biny en Enno willen geven: gebruik geen vreemde woorden als je ze vermijden kunt; anders is het zo duidelijk dat je niets anders hebt om indruk mee te maken. Maar als je ze gebruikt, gebruik ze dan tenminste goed: sklerotisch betekent stevig, sterk, hard geworden, en Jan is inderdaad een gezonde stevige jongen. Aan arteriosclerose (=slagaderverkalking) - en daarmee bedoelden Enno en Biny te schelden - een typische ouderdomskwaal, is Jan gelukkig nog lang niet toe.
Voor Biny en Enno hoop is dat ze nog eens zullen leren voor hun ideeën op te komen zonder daarbij in schelden te vervallen. Het zou voor hen een nuttig rijpingsproces zijn. En misschien zouden ze dan ook, net als talloze andere (oud-) H.J.G.-ers op talloze plaatsen in het Humanistisch Verbond aktief als jongere Verbondsleden werkzaam kunnen zijn. En onder die vele reeds nu in het Verbond aktieve jongeren, die daar toch echt geen seniele (=afgetakelde) ideeën naar voren brengen (en alle reeds wat oudere Verbondsleden zullen dat kunnen beamen) zijn wel Jan H.Homburger, Jim van Opijnen en ik zelf, niet Biny Luyendijk en Enno Hommes.
Voor de H.J.G. hoop ik dat er in de H.J.G. nog leden zijn, vooral in de leeftijd van 18-23 jaar, die betere artikelen dan dat van Biny en Enno in de Libertijn kunnen schrijven. Van hen immers hangt vooral de toekomstige H.J.G. af, doch hun reacties op Jan's artikel heb ik (tot nu toe?) gemist. Anders vrees ik helaas dat Jan zijn "In memoriam" terecht schreef.

Erik Happé.

Nederlandse Vereniging

voor

Sexuele Hervorming

Lidmaatschap *f* 4,— per jaar

In het „Verstandig Ouderschap" vindt U maandelijks een keur van artikelen over vraagstukken betreffende het menselijk geslachtsleven.

Inlichtingen bij het secretariaat:
BILDERDIJKSTRAAT 39 - DEN HAAG

Abonneert U op

MENS EN WERELD

verschijnt om de 14 dagen.

Abonnementsprijs: H.J.G.-leden *f* 2.— per jaar. Voor H.V.-leden *f* 3.50 per jaar. Voor niet-leden: *f* 6.— per jaar.

Redacteur: Dr. H. Bonger.

Redactie-secr.: H. P. Danz.

Administratie: Oudegracht 152, Utrecht, Telefoon 10163, Postgiro 304960.

Vaste medewerkers: Dr. J. C. Brandt Corstius; Dr. J. Brummelkamp; H. G. Cannegieter; Dr. A. L. Constandse; Hella Haasse; Drs. H. Herbers; P. Krug; J. B. Meyer; Dr. O. Noordenbos; Dr. J. P. van Praag; Dr. D. H. Prins; P. C. J. Reyne; Mr. Dr. H. J. Roethof; Mr. A. Stempels; Dra. L de Zwart.

DE KERKELIJKEN

zorgen voor hun wezen door het instandhouden van weeshuizen enz.

☆

BUITEN-KERKELIJKEN

zorgen voor hun wezen door zich aan te sluiten bij

DE WEZENKAS

vereniging tot opvoeding en verzorging van wezen op Humanistische grondslag.

☆

Vraagt inlichtingen omtrent het lidmaatschap bij de sekretaris,
W. de Haas,
Adm. de Ruyterweg 234 hs,
Amsterdam-W.

NIEUWS brengen is: recente feiten en gebeurtenissen zo snel en zo getrouw mogelijk weergeven.

Nieuwsberichten moeten, alvorens te worden gepubliceerd, allereerst op hun juistheid worden getoetst. Vervolgens moeten ze worden ontdaan van bijkomstigheden, die niet terzake dienen en die begripsverwarring kunnen bevorderen.

Om het eigenlijke nieuws op de juiste waarde te schatten, is het nodig ook de achtergrond te kennen. Een goed nieuwsorgaan geeft dus ook daarvan een zo zuiver mogelijk beeld, daartoe in staat gesteld door goed georiënteerde correspondenten, redacteuren en andere medewerkers.

Critische beschouwingen dienen tenslotte verschillende kanten van het nieuws in het licht te stellen.

Dat tezamen moet een getrouwe indruk geven, een heldere voorstelling van zaken, die voor de lezer de mogelijkheid schept, zèlf conclusies te trekken, zich een eigen oordeel te vormen of zijn oordeel te toetsen.

Alleen een deskundige redactie, journalistiek geschoold, kan een krant maken, die aan bovengestelde eisen voldoet. De N.R.C. met zijn merendeels academisch gevormde, deskundige redacteuren, die als journalist hun sporen hebben verdiend, onafhankelijk zijn van commerciële of politieke invloeden, streeft voortdurend naar het summum van betrouwbaarheid, zowel in haar nieuwsberichtgeving als in verdere voorlichting op allerlei gebied.

Als U geen NRC-lezer bent, gaat U dan eens na in hoeverre de NRC voldoet aan de hoge eisen, die aan een goed dagblad moeten worden gesteld. Graag laten we U daartoe de NRC enige weken op proef gezorgen, zònder dat U dat enige verplichting oplegt. Schrijft U even een kaartje of telefoneert U met de

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

POSTBUS 824 ROTTERDAM TELEF. 111.000